புதிய அவையம்
PUTHIYA AVAIYAM (PEER- REVIEWED JOURNAL)
ISSN : 2456-821X
(vol. 9 Issue: 01 June 2025)

===

வள்ளுவர் பார்வையில் செங்கோலும் கொடுங்கோலும்

===

முனைவர் க. மோகன்காந்தி
உதவிப் பேராசிரியர்
தமிழ் முதுகலை மற்றும் ஆய்வுத்துறை
தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி)
திருப்பத்தூர் – 635 601.

முன்னுரை

உலகப் பொதுமறை எனப் போற்றப்படும் நூல் திருக்குறள், பழந்தமிழரின் பண்பாடு, அறவியல், அரசியல், பொருளியல், இல்லறம் சார்ந்த செயல்பாடுகள் உள்ளிட்ட பல்துறைகளை அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் அதிகாரங்களுக்குள் திருவள்ளுவர் அடக்குகிறார். ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே தமிழ்ச் சமூகம் பெற்றிருந்த வளமான வாழ்வியலைத் திருக்குறள் வெளிப்படுத்துகிறது. அறம் சார்ந்தே வாழ்க்கையை வாழ வேண்டும் என்ற கோட்பாடே முதன்மையானது. அறம் அல்லாதவற்றையும் திருவள்ளுவர் சுட்டிச் செல்வது சிறப்பு. அவ்வகையில் அறத்தோடு நல்லாட்சி (செங்கோல்) செய்வதையும் அறம் தவறி தீயாட்சி (கொடுங்கோல்) செய்வதைப் பற்றியும் திருவள்ளுவர் விளக்குகிறார்.

செங்கோல்

செங்கோல் என்பது அரசர்களின் கைகளில் நல்லாட்சியின் குறியீடாக விளங்குவது. நீதி தவறாமல், நீதி வழுவாமல், நீதி வளையாமல் ஒவ்வொரு மன்னனும் அரசியலில் நல்லாட்சியைச் செங்கோல் வளையாமல் நிகழ்த்த வேண்டும் என்பதே இதன் பொருள்.

செங்கோன்மை

செங்கோல் என்பது நீதி வழங்கும் நீதியரசர்களுக்குாியது. பண்டைய காலத்தில் நீதி வழங்கும் பொறுப்புப் பெரும்பாலும் அரசர்களைச் சாா்ந்திருந்ததால், அவர்களின் கைகளில் எப்பொழுதும் செங்கோல் காட்சிப்படுத்தப்பட்டது. திருவள்ளுவப் பெருந்தகை நீதி வழங்கும் போது, ஒருவன் செய்த குற்றத்தை ஆராய்ந்து பாா்த்து, நடுவு நிலைமையோடு நின்று, யாாிடத்திலும் இரக்கம் காட்டாது, நீதியோடு தொடர்புடையவர்களோடு ஆராய்ந்து நீதி வழங்க வேண்டும் என்றுரைக்கிறாா் இதனை,

ஓர்ந்துகண் ணோடாது இறைபுாிந்து யாா்மாட்டும்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை – குறள். 541

என்ற குறட்பாவின் மூலம் நீதியரசர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய தனித்துவத்தை விளக்குகிறாா்.

தவறிழைக்கும் குற்றவாளிகளைக் கண்டறிந்து அவர்களுக்குக் கொலைத் தண்டனை வழங்குவது அவசியம். ஏனென்றால் மக்கலுக்கு இடையூறு செய்பவர்களைக் கொன்று தண்டிப்பது தவறேதுமில்லை என்கிறா◌ா◌ வள்ளுவர். உழவர்கள் பயிரை நன்றாக வளர்க்க வேண்டும் என்றால் களைகளை எடுப்பது அவசியம். அதுபோலத் தீயோரை வேந்தன் தண்டிப்பதும் அவசியம் என்கிறா◌ா◌ வள்ளுவர். இதனை,

“கொலையிற் கொடியாரை வேந்து ஒறுத்தல் பைங்கூழ்

களைகட் டதனொடு நேர்”. குறள். 550

என்ற குறட்பா மூலம் வெளிப்படுத்துகிறா◌ா◌.

மன்னரும் செங்கோலும்

நீதி வழங்குவோ◌ா◌, குற்றத்திற்கு◌ாிய கடும் தண்டனை, கொடியோரை கொலை தண்டனையால் ஒறுப்பது (தண்டிப்பது) நாட்டை ஆளும் மன்னர்க்கு◌ாிய கடமையாகும். கையிலே செங்கோலை வைத்திருக்கும் ஆட்சியாளனை மன்னவன், மன்னன், இறை, வேந்தன், வேந்து ஆகிய சொற்களால் வள்ளுவர் எடுத்துரைக்கிறார்.

“வான்நோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன்

கோல்நோக்கி வாழும் குடி”. – குறள். 542

உலகத்திலுள்ள உயி◌ா◌கள் எல்லாம் மழையை எதி◌ா◌நோக்கியேஉயி◌ா◌ வாழ்கின்றன. அதுபோல ஒவ்வொரு நாட்டு மக்களும் அந்நாட்டு மன்னனுடைய கோலை (இங்குக் கோல் என்பது செங்கோலைக் குறிக்கும்) நோக்கியே வாழ்கின்றன. இதுவே மன்னனின் நல்லாட்சியின் அடையாளம்.

மேலும் அந்தணர் போற்றும் மறை நூலுக்கும் பிற அறநூல்களுக்கும் அடிப்படையாக அமைவது மன்னவனின் செங்கோலே ஆகும். என்பதை,

அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய்

நின்றது மன்னவன் கோல்”. – குறள். 543

இங்கு மறை (வேதம்) உள்ளிட்ட நூலைக் காட்டிலும் முதன்மையானது மன்னனின் செங்கோல் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

குடிமக்களின் வளர்ச்சியைக் கருத்தில் கொண்டு நீதி தவறாமல் நேர்மையாக, மக்களை அரவணைத்து ஆட்சிப்புரியும் செங்கோல் மன்னனின் அடியைப் போற்றி இவ்வுலகம் தழுவி நிற்கும். இதனை,

குடிதழீஇக் கோல்ஓச்சும் மாநில மன்னன்

அடிதழீஇ நிற்கும் உலகு – குறள். 544

இக்குறட்பா ஒரு மன்னன் குடிமக்களை அன்பும் நேர்மையான அணுகுமுறையும் கொண்டு அரசாண்டால் மக்கள் அவனைப் போற்றி வணங்குவர் என்ற உட்பொருளை வெளிப்படுத்துகிறது.

மன்னனின் கையில் போர்க்களத்தில் வேலும் நீதிக் களத்தில் செங்கோலும் இடம் பெறுவது இயல்பு. இவ்விரண்டில் மிகவும் சிறந்தது செங்கோல் என்பதை,

இயல்புளிக் கோல்ஓச்சும் மன்னவன் நாட்ட

பெயலும் விளையுளும் தொக்கு – குறள். 545

இக்குறட்பாவில் போர்க்கள வெற்றியைக் காட்டிலும், நீதிக்களத்தில் செங்கோல் வளையாமல் தீர்ப்பு வழங்கும் மன்னவனின் தீர்ப்பே மிகவும் சிறந்தது என்பதை உணர்த்துகிறது.

மன்னவன் முறையாக ஆட்சிப்புரிந்தால் அந்த அறவழியே அவனைக் காப்பற்றும் என்பதை,

இறைகாக்கும் வையகம் எல்லாம் அவனை

முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின் – குறள். 547

இக்குறட்பாவிற்கு எதிராக, அனைவருக்கும் சிறந்த நீதியை வழங்காமல் இருக்கும் மன்னவன் தாழ்ந்த நிலைக்குத தள்ளப்படுவான் என்பதை,

எண்பதத்தான் ஓரா முறைசெய்யா மன்னவன்

தண்பதத்தான் தானே கெடும் – குறள். 548

என்னும் குறட்பா வழி அறியலாம்.

வேந்தனுடைய முக்கியத் தொழில் பற்றிய சிந்தனையை வள்ளுவப் பெருந்தகை முன்வைக்கிறார். குடிமக்களைப் புறப்பகையில் இருந்து காப்பாற்றுதல், வேந்தன் கொடை முதலியவற்றை அளித்துக் காப்பற்றுவதுடன் குடிமக்கள் குற்றம் செய்வராயின் அவர்களுக்குத் தக்க தண்டனை அளித்துத் திருத்துவது அவசியம் என்பதை,

குடிபுறங் காத்துஓம்பிக் குற்றம் கடிதல்

வடுஅன்று வேந்தன் தொழில் – குறள். 549

குடிமக்களை நல்வழிப்படுத்தும் சிறந்த ஆட்சியாளனே போற்றுதலுக்குரியவன் என்பதை இக்குறட்பா வெளிப்படுத்துகிறது.

மன்னரும் கொடுங்கோலும்

மன்னனுக்குரிய பண்பு நலத்திலிருந்து குறைந்து, நாட்டைக் காக்கத் தவறிய மன்னனின் கையிலிருக்கும் செங்கோலானது கொடுங்கோலாக மாறுகிறது. இக்கொடுங்கோல் ஆட்சி நடத்தும் மன்னன் மக்கள் நலன் பேணாதவனாகக் கருதப்படுவான்.

கொடுங்கோல் ஆட்சிப்புரியும் மன்னவனை கொலையாளி, கொள்ளைக்காரன், புகழில்லாதவன், அருளில்லாதவன் ஆகிய சொற்களால் கடுமையாகச் சாடுகிறார் வள்ளுவர்.

கொடுங்கோலன்

குடிமக்களைக் காவாமல் அலைகழித்து, முறையில்லாத செயல்களில் ஈடுபடும் மன்னன் கொலைத் தொழிலையே தன் தொழிலாகச் செய்து வாழும் கொலையாளியை விடக் கொடியவன் என்பதை,

கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே அலைமேற்கொண்டு

அல்லவை செய்து ஒழுகும் வேந்து – குறள். 551

என்ற குறட்பாவால் தெளியலாம். மேலும் நீதியரசனாக விளங்கும் மன்னன் குடிமக்களிடம் அளவுகடந்த பொருளை எதிர்பார்ப்பது, வழிப்பறியில் ஈடுபடும் கொள்ளையனுக்குச் சமமானவன் என்பதை,

வேலொடு நின்றான் இடுஎன் றதுபோலும்

கோலொடு நின்றான் இரவு – குறள். 552

என்ற குறட்பாவால் அறிய முடிகிறது.

நாடு கெடும்

செங்கோல் வளைய முறைத்தவறி, பல சான்றோருடன் ஆராயமல் ஆட்சி நடத்தினால் மன்னன் பொருளையும் பொருளை உற்பத்திச் செய்யும் குடிமக்களையும் ஒரு சேர இழப்பான்.

கூழும் குடியும் ஒருங்குஇழக்கும் கோல்கோடிச்

சூழாது செய்யும் அரசு – குறள். 554

என்கிறார். மேலும் மன்னனின் துன்பத்தைப் பொறுக்க மாட்டாமல் குடிமக்கள் கண்ணீர் சிந்தினால், அக்கண்ணீரே அரசனுடைய செல்வத்தை அழிக்கும் ஆற்றல் மிகுந்த கருவியாக மாறும்.

அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுதகண் ணீர்அன்றே

செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை – குறள். 555

என்ற குறளால் செங்கோல் தவறிய மன்னர்களின் கொடுங்கோன்மையை வள்ளுவர் கண்டிக்கிறார்.

கொடுங்கோலன் நாட்டில் இயற்கை மாறுபடும்

கொடுங்கோல் ஆட்சிப்புரியும் மன்னனின் நாட்டில் பருவமழை தவறும், மேகமும் மழைத் தாராமல் போகும். மழை இல்லையேல் உலகம் இயங்காது. எனவே செங்கோலாட்சியைத் தருதல் வேண்டும் என்பதை,

முறைகோடி மன்னவன் செய்யின் உறைகோடி

ஒல்லாது வானம் பெயல் – குறள். 559

என்னும் குறட்பா நம்பிக்கையோடு தொடர்புடையது. மேலும் அரசன் நீதி தவறும் போது பசுக்கள் பால் தராது, அந்தணர் தம் மறைநூலை மறப்பர் என்கிறார் வள்ளுவர். இதனை,

ஆபயன் குன்றும் அறுதொழிலோர் நூல்மறப்பர்

காவலன் காவான் எனின் – குறள். 560

இக்குறளும் நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலானதே. தமிழர் பண்பாட்டில் மழையும் பசுவும் சிறப்பின் குறியீடுகளாகும். ஆகவே இவ்விரு குறியீடுகளையும் திருவள்ளுவர் கொடுங்கோல் மன்னர்களுக்கு அச்சத்தை ஏற்படுத்தும் விதத்தில் கருத்துரைத்துள்ளார்.

கொடுங்கோலனுக்குப் பழியே மிஞ்சும்

காவல் தொழிலை மறக்கும் காவலனுக்குப் புகழ் நிலைக்காது என்பதை,

மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை அஃதுஇன்றேல்

மன்னாவாம் மன்னர்க்கு ஒளி – குறள். 556

என்ற குறட்பா வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும் முறை செய்யாத அரசனுடைய செங்கோல் ஆட்சியின் கீழிருந்து வாழும் செல்வநிலை, பொருள் அற்ற வறுமை நிலையை விடத் துன்பமானது என்று கொடுங்கோல் மன்னனை இகழ்கிறார்.

இன்மையின் இன்னாது உடைமை முறைசெய்யா

மன்னவன் கோல்கீழ்ப் படின் – குறள். 558

என்ற குறட்பா மூலம் அறியலாம்.

முடிவுரை

சங்கம் மருவிய காலத்து அரசியல் நிலைப்பாட்டை உற்று நோக்கியே செங்கோன்மை, கொடுங்கோன்மை என்னும் இரண்டு நிலை ஆட்சியாளர்களைத் திருவள்ளுவர் சீர்தூக்கிப் பார்த்துள்ளார். செங்கோலாட்சியைப் பாராட்டியும் கொடுங்கோல் மன்னர்கள் தங்களைத் திருத்திக் கொள்ளும் விதமாகவும் அறிவுறுத்தியுள்ளார். செங்கோல் மன்னர்களுக்கு ஏற்படும் புகழும் சிறப்பும் போற்றுதற்குரியது. கொடுங்கோலர்கள் புகழின்றி மங்கிப்போவர் உள்ளிட்ட அரசியல் தத்துவங்களைத் தற்கால ஆட்சியாளர்களும் பின்பற்ற உதவும் முக்கிய ஆவணங்களாக இரு அதிகாரங்கள் (55 – 56) வழி வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

ஆய்வுக்குத் துணைநின்ற நூல்

1. முருகன். ப, திருக்குறள் திறவுகோல், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், மே 2009.